

Aflevering 41

Herinneringen aan de MMS (3)

Van Overlangel naar Oss: 5 mooie jaren MMS 1958-1963

Dat ik op 12-jarige leeftijd aan de MMS in Oss begon, mag wel een wonder heten. In 1958 zaten mijn vriendin Jeanne Bongaards en ik in klas 6 van het kleine, gemengde, drieklassige dorpsschooltje in Overlangel. Wij hadden altijd prachtige rapporten en waren vol zelfvertrouwen...

Wij wilden het liefst naar Oss, naar de middelbare school, maar dat was volstrekt ongebruikelijk in ons dorpje, zeker voor meisjes.

Mijn ouders, beiden werkzaam in het onderwijs, hadden dan ook heel andere plannen met hun oudste dochter en zo ook de ouders van Jeanne. Ze vonden dat wij naar de MULO in Grave moesten gaan, bij nonnen nog wel! Een afschuwelijke gedachte vond ik dat en

protesteerde luid. Ik wilde minstens naar de MMS, maar mijn ouders zagen dat niet zitten. Die letters stonden in hun ogen voor Malle Meiden School en er zaten alleen 'niet al te snuggere rijkeluisdochters'.

Gelukkig werden wij in klas 6 nog even getest door een psycholoog en die veegde alle bezwaren van onze ouders tegen de MMS en tegen Oss rigoureuus van tafel.

Onze school- maar vooral onze testresultaten waren volgens deze psycholoog zodanig dat wij zeker niet thuishoorden op de MULO maar op het Titus Brandsma Lyceum of Regina Mundi. Hij adviseerde de MMS, want als we in klas 1 goed presteerden en met mooie cijfers over zouden gaan, konden we altijd nog overstappen naar het gymnasium. En er was nog een groot voordeel, wat uiteindelijk mijn vader overtuigde: op de MMS zaten geen jongens. Vooral voor hem was dat een geruststellende gedachte.

Mijn leven na schooltijd bestond in die tijd voornamelijk uit buiten zijn, om te voetballen, te vissen, vuurtje te stoken en in bomen te klimmen. Ik liep liever in een broek dan in een rok of jurk en had minstens evenveel vriendjes als vriendinnetjes. Mijn vader dacht dat dit op de MMS wel snel anders zou worden. De beslissing werd genomen en de dag brak aan dat mijn moeder en ik met de trein naar Oss gingen om kennis te maken en mij aan te melden.

Wij kwamen bijna nooit in Oss en ik vond alles meteen heel indrukwekkend. Die wandeling van het station naar de MMS was al behoorlijk spannend. Al die fietsende meiden die elkaar begroetten met: "Hoi!!" Wij hadden dat nog nooit gehoord. Mijn moeder vond het verschrikkelijk...maar ik niet. Ik kreeg steeds meer zin in die MMS.

Directeur Van Esch ontving ons allervriendelijkst en er werden goede afspraken gemaakt. Wel waarschuwde hij dat het een enorme overgang was van zo'n klein dorpsschooltje naar een middelbare school in de stad maar als ik vanaf het begin veel aandacht aan mijn huiswerk zou besteden, kwam het allemaal wel goed. Onderweg terug naar het station zei ik tegen mijn moeder: "Wat een onzin, zo moeilijk kan het toch niet zijn?" En toen sprak mijn moeder de wijze woorden, die mij nog jaren achtervolgd hebben: "In het land der blinden is Eénoog koning..."

Op mijn tweede rapport stonden 3 vijven, voor Frans, meetkunde en aardrijkskunde. Ik had direct in de gaten dat ik niet naar het gymnasium zou kunnen.

Erg vond ik dat niet, want ik had het enorm naar mijn zin op de MMS. Ik ging zonder onvoldoendes over naar klas 2 en heb uiteindelijk, zonder doublures in 1963 de eindstreep gehaald. Maar...tussen dat moeizame begin en het eindexamen is er veel gebeurd. Ook dingen waarvan ik hoopte dat mijn ouders die niet te weten kwamen. Dat bleek al gauw ijdele hoop.

Ons gezin verhuisde in 1959 naar een grotere plaats en we kregen telefoon en televisie.

In klas 2 ging ik op dansles, in Oss. De lerares kwam uit Nijmegen en ze pikte mij halverwege vaak op met de auto.

Uit onze lesgroep, die voornamelijk bestond uit MMS-ers en TBL-ers werd een 'voorzitter' gekozen die de contacten onderhield tussen lerares en leerlingen. Hij heette William Oomen en hij werd mijn eerste vriendje. We wandelden hand in hand en hielden serieuze gesprekken. Van één van die wandelingen kwam ik thuis, veel later dan verwacht. Ik merkte direct dat er iets was gebeurd..en wat bleek? Mijn ouders hadden een telefoontje gehad van directeur Van Esch. Hij had William en mij hand in hand zien lopen en hij wilde dit toch even aan mijn ouders laten weten. Ze waren niet boos maar ik moest me de volgende dag wel gaan verantwoorden tegenover de directeur en dat was voor mij toch het begin van enige rebellie.

Ik werd brutaler, maakte mijn huiswerk niet, spiekte op allerlei manieren en werd regelmatig de klas uitgestuurd. Op zich vond ik dat niet zo erg, maar wel dat ik me dan bij de onderdirecteur, de heer G. Versteijlen moest melden. Engels was mijn favoriete vak en Versteijlen absoluut mijn favoriete docent.

RAPPORTCIJFERS VAN DE LEERLING(E) <i>ELS GRAMMANS</i>																
CURSUS AFD./PAR. AFD.	1958-1959 <i>TB MTS</i>			1959-1960 <i>TB</i>			1960-1961 <i>TB</i>			1961-1962 <i>4B</i>			1962-1963 <i>5B</i>			
	I	II	III	E	I	II	III	E	I	II	III	E	I	II	III	E
VAKKEN																
1 Godsdienst		7	7	7		7	6	6		6	7	7		7	8	7
2a Grieks																
2b Grieks																
2c Grieks																
3a Latijn																
3b Latijn																
3c Latijn																
4																
5 Nederlands	6	7	6	6	6	6	6	6	7	8	7	7	6	7	6	6
6 Frans	8	5	6	7	6	6	6	6	6	7	6	6	6	6	6	6
7 Engels	8	7	7	8	7	7	6	7	7	7	7	7	6	6	6	7
8 Duits					6	6	6	6	7	7	6	6	6	6	6	7
9																
10																
11																
12 Algebra	6	6	6	6	6	6	5	6								
13 Gonio-trigonometrie																
14 Anal. meetkunde	6	5	7	6	6	6	6	6								
15 Meetkunde																
16 Stereometrie																
17 Beschr. meetkunde																
18																
19																
20 Natuurkunde									5	5	4	6	6	6	6	6
21 Scheikunde									6	6	6	6	6	6	6	6
22 Plant- en dierkunde	7	7	8	8	6	7	7	7	9	9	8	8	6	6	6	6
23 Cosmografie																
24																
25 Boekhouden																
26 Handelsrekenen																
27 Recht																
28																
29 Staatsinrichting																
30 Staath. kunde																
31 Aardrijkskunde	6	5	6	7	8	6	8	8	8	6	6	6	6	6	6	6
32 Geschiedenis	6	7	7	7	7	7	7	8	8	8	7	8	7	6	5	6
33																
34 Handtekenen	7	7	8	8	7	7	7	7	7	8	7	7	7	7	7	7
35 Rechtl. tekenen																
36 Kunstgeschiedenis																
37 Muziek	7	6	6	6	8	8	8	8	6	7	8	8	8	8	8	8
38 Lich. oefening	7	7	7	7	6	6	6	6	7	7	7	7	7	7	7	7
39 Handwerken																
40																
41																
42																
43 Verzuimde lessen	Bewoord			Bewoord			Bewoord			Bewoord			Bewoord			
44 Boeken in bruikleen	Bewoord			Bewoord			Bewoord			Bewoord			Bewoord			

Hij werd nooit boos, maar kon mij wel met een paar woorden stevig op mijn plaats zetten. Als er iets was, wat ik echt niet wilde, was het dat Versteijlen teleurgesteld in me was. Toch heb ik ooit tegen hem gelogen en dat had nare gevolgen. Ik was allesbehalve een ijverige leerling en maakte in het weekend nooit huiswerk. Onverwacht kregen we op maandag een schriftelijke overhoring van Engels. Ik gaf aan dat ik het hele weekend ziek was geweest en niet had kunnen leren. Versteijlen vroeg om een briefje dat dit bevestigde en ik kreeg de kans om het de volgende dag bij hem in te leveren. Ik zat in klas 3 en mijn jongere zusje inmiddels in klas 1. Onderweg naar huis vertelde ik haar wat er was gebeurd bij Engels. Ze schrok enorm en ik snapte later waarom. Mijn ouders waren namelijk helemaal niet van plan om zo'n briefje te schrijven.

Zij raadden mij aan eerlijk tegen Versteijlen te vertellen dat ik niet had geleerd, dat ik daarover had gelogen en dat mijn ouders niet van plan waren om met me mee te liegen.....

Mijn zusje had intussen al haar vriendinnen gemobiliseerd en zij zouden mij allemaal steunen bij mijn onmogelijke opdracht de volgende ochtend.

Nu ik 60 jaar later hieraan terugdenk, was dat toch wel heel ontroerend, al die eersteklassertjes die in de aula bij de trap stonden te wachten en te duimen tot ik weer naar beneden kwam.. Versteijlen had mij weer eens duidelijk gemaakt dat hij erg in me teleurgesteld was en dat maakte op mij veel meer indruk dan een donderpreek of strafwerk.

In mijn examenjaar was mijn moeder alleen naar een ouderavond gegaan. Ze wilde enkele docenten van mijn zusje in klas 3 en mij spreken. Ze moest erg lang wachten. Intussen zag ze een oudere docent al geruime tijd in de deuropening staan. Hij droeg een randloos brilletje en een lange witte jasschort. Er waren kennelijk geen ouders die hem wilden spreken. Mijn moeder had wel even tijd voor een praatje met hem, want ze snapte direct dat dit mijnheer Vulsma moest zijn. De schei- en natuurkundeleraar, die altijd les gaf via een microfoon, omdat zijn stembanden beschadigd waren.

Ze stelde zich voor aan hem, met de volgende woorden: "Dag meneer Vulsma, ik ben de moeder van Els en Nanny..... " Nog vóór ze uitgesproken was, antwoordde Vulsma met zijn kenmerkende fluisterstem: "Dat zijn een paar vervelende meiden mevrouw!"

In geuren en kleuren werd dit verhaal natuurlijk bij thuiskomst verteld, maar al snel werd duidelijk dat mijn moeder de grap er wel van inzag.

Ik vermoed dat mijn kleinzoons van dit alles niet veel zouden begrijpen maar zelf denk ik nog vaak en soms met weemoed terug aan die 5 mooie jaren op Regina Mundi in Oss.

Els Daamen - Graumans

